

PÍSEŇ 0389

Na úsvitu neděle

Filip Klinecký

1. Na ú - svi - tu ne - dě - le v po - tem - ně - lé do - bě hle - dá - me tě,

Je - ží - ši --- , v o - pu - ště - ném hro - bě. Hle - dá - me tě v za - hra - dě,

kam jsi prý byl po - cho - ván, zdrá - há - me se u - vě - řit, že ty jsi ži - vý Pán.

2. Ženy zcela zděšené nic nám nepovědí.
Dveře jsou už zavřené a potažené šedí.
Krista někam odnesli, zдалipak to také víš?
Smutný příběh od jeslí až po golgotský kříž.
3. Zatím cestou do Emaus učedníky svoje
povzbuzuješ v myšlenkách plných nepokoje.
Když si vůbec povšimnou, že stojíš uprostřed nich
jejich zrakům ztrácíš se, jak zjara taje sněh.
4. Navštěvuješ také nás denně zas a znovu,
jenom kdo tě rozpozná ve tvém živém slovu?
V časech dobrých, časech zlých, kdy nám vládne tma a mráz,
nesnadné je pocítit, že ty jsi blízko nás.

Jiří Slouka